

várny na nábytek ruční zástavní právo, jakož i právo a oddělené uspokojení z nemovitosti I. žalovaného a tvrdí, že podle ustanovení § 7, odst. 2, § 8, odst. 1, § 12 odst. 1, § 51, § 113 bod 2, § 115 konk. řádu je oprávněna ve sporu o svůj nárok na oddělené uspokojení i po vyhlášení konkursu pokračovati. Toto tvrzení je mylné. Poněvadž žalobkyně nezačala tento spor v první stolici o oddělené uspokojení, nemůže v něm pokračovati. Spor dosud byl ryze směneční, jeho skutkový základ tvořily jen směnky, žalobní žádost zněla na zaplacení. Nyní žádá žalobkyně, aby bylo pokračováno ve sporu, aby by předvolán správce konkursní podstaty a podstata zavázána trpěti, aby žalobní pohledávka 78.685 Kč byla uspokojená z akcií nemovitosti. Je tedy skutkový základ jiný, totiž zástavní právo a žádá se trpění, nikoliv plnění. Je tedy patrné, že tu nejde jen o nepřístupnou změnu žaloby, nýbrž o úplně jinou žalobu. Poněvadž však ustanovení § 494 Osp. nepřipouští změnu žaloby ani za souhlasu protistrany a též vylučuje novou žalobu, bylo třeba návrh na pokračování ve sporu zamítnouti.

N a j v y š š í s ú d rekurz zamietol. D ô v o d y:

Žalujúca banka uplatnila zmenkovou žalobou proti žalovaným ako zmenkovým dlžníkom zaplataenie zmenkovej istiny s prísl. Pôvodná žalobná žiadosť nebola až do prerušenia sporu podľa § 8 bod 1. konk. por. zmenená. Je tedy žalobou uplatnený nárok na prisúdenie žalovanej pohľadávky z celého, do konkurznej podstaty patriaceho majetku. Ide preto o pohľadávku, ktorá má byť podľa § 104 kon. por. prihlásená. V prerušených sporoch, ktoré sa týkajú takýchto pohľadávok, môže sa podľa § 112 konk. por. pokračovať len, keď bola pohľadávka na skúšobnom roku čo do pravosti a poradia zaprená. Pri pokračovaní treba prispôbiť žalobnú prosbu stavu vyhlásením konkurzu zmenenému, pri čom je možno uplatniť aj právo na oddelené uspokojenie pohľadávky, lebo v žalobe, znejúcej pôvodne na uspokojenie pohľadávky z celého majetku dlžníkovho, je zahrnutá aj žaloba na uspokojenie z majetkových čiastok úpadcu právom na oddelené uspokojenie zaťažených.

Žalujúca banka však nedokázala, že skúšobný rok bol a jej pohľadávka bola zaprená, a tak podmienky pokračovania vo spore, uvedené v § 115 kon. por., nie sú dané.

Čís. 14383.

Výnos ministerstva železníc z 1. júla 1920, č. 1060/Pres.

Keď dotyčne výpovedi služobného pomeru železničného zamestnanca nedošlo k dohode medzi úradom a dôverníckym výborom a úrad opominul pokúsiť sa ešte raz o dohodu (§ 17 cit. výn.) lež ihneď sám o výpovedi rozhodol, je výpoveď bezúčinná.

(Rozh. zo 16. V. 1935, Rv III 333/34.)

Žalobe, ktorou domáhal sa žalujúci železničný zamestnanec vyslovenia bezúčinnosti danej mu výpovedi a ďalšieho platenia jeho aktívnych požitkov, sú d p r v e j s t o l i c e vyhovel, o d v o l a c í sú d ju zamietol.

N a j v y š š í s ú d dovalacej žiadosti žalobníkovéj vyhovel a obnovil rozsudok súdu prvej stolice. D ô v o d y:

Ze zpráv dopravního úřadu v L. podaných nadřízenému ředitelství je zřejmo, že toto ředitelství nařídilo dne 22. května 1932 dopravnímu úřadu v L., aby zpravil příslušný místní výbor důvěrníků o výpovědi, kterou zamýšlí dáti vlakovému průvodčímu Janu G.; dopravní úřad zpravil podle tohoto rozkazu místopředsedu místního důvěrnického výboru sekce IIIc (Pavla G., Pavel G. — který toho času byl jediným funkcionářem místních výbortů sekcí IVc) i IIIc) — svolal na 2. května 1932 společnou schůzi obou těchto výborů a protože ze skupiny IVc) přišel na schůzi jen jeden člen, projednal G. výpověď ve výboru skupiny IIIc); výsledek byl ten, že tento výbor neuznal důvody výpovědi za dostatečné.

Podle výnosu ministerstva železnic z 1. července 1920, č. 1060/Pres., žádal-li železniční úřad — jako v tomto případě — o svolání schůze důvěrnického výboru, účastní se schůze zástupce úřadu — železničního — (§ 12) a zápisem se zjistí, zda se tu zástupce úřadu dohodl s místním výborem či nic (§15).

Příslušný železniční úřad vyřídí pak (§17) usnesení výboru, stala-li se dohoda a úřad s ní souhlasí, podle této dohody. Nebyla-li dohoda docílena ať z jakéhokoliv důvodu — poněvadž v tom ohledu předpis § 17 nečiní rozdílu — nebo železniční úřad s dohodou nebo s usnesením výboru nesouhlasí, p o k u s í s e ú ř a d t e n j e š t ě j e d n o u o d o h o d u a teprve pak, vyzní-li i tento pokus na prázdno, rozhodne podle svého přesvědčení.

Jak bylo řečeno, došlo sice k usnesení ve schůzi výboru skupiny IIIc), ale proti železniční správě, k usnesení výboru skupiny IVc) pak vůbec nedošlo a tak — ať již k jednání o sporné výpovědi byl příslušným výbor ten či onen — v každém případě, vzhledem k uvedenému výsledku, musil železniční úřad podle § 1 pokusiti se ještě jednou o dohodu a pak teprve po tomto opětném pokuse, ať tu byl výsledek jakýkoli, byl oprávněn rozhodnouti ve věci podle svého přesvědčení.

Protože tento opětný povinný pokus byl pominut, je daná výpověď, při níž železniční úřad nezachoval postup nařízený výnosem 1060/1920 »§ 3 čís. 5 a § 17), protiprávnou a proto bezúčinnou již z tohoto důvodu.

Čís. 14403.

Ked' sa obchodník, predávajúci výrobok určitej továrne, voči tejto zaviazal, že výrobky bude predávať za určenú cenu, nekoná jeho súťažiteľ, predávajúci tie isté výrobky, proti dobrým mravom súťaže, keď ho oznámi továrni pre porušenie uvedenej úmluvy.

(Rozh. z 24. V. 1935, Rv III 250/34.)

Tak žalobník ako aj žalovaný predávali vo svojich obchodoch gramofony i dosky firmy T., s ktorou každý predavateľ — tedy žalobník i žalovaný — bol povinný podepísať smluvu, ktorou sa zaviazal, že gramofony bude predávať len za ceny zastupiteľstvom určené, ináč zapla-